

Universitätsbibliothek Paderborn

**Johannis Trithemii Spanheimensis Primo, Deinde D. Iacobi
Maioris Apvd Herbipolin Abbatis, viri suo æuo doctiss. ...
Partis Opera Historica, Qvotqvot hactenus reperiri
potuerunt, omnia**

Partim E Vetvstis Fvgientibusque editionibus reuocata, & ad fidem
Archetyporum castigata; partim ex manuscriptis nunc primùm edita ;
Qvorvm Catalogvm Aversa pagina exhibet

Iohannis Trithemii Spanheimensis Primo, Deinde D. Iacobi Maioris Apvd
Herbipolin Abbatis, viri suo æuo doctissimi Secvndæ Partis Chronica
Insignia Dvo - I. Coenobii Hirsavgiensis, Diœcesis Spirensis: eius
foundationem & progressum ab Anno Christi DCCCXXX. vsque ad Annum
MCCCLXX. II. Coenobii ...

Trithemius, Johannes

Francofvrti, 1601

XXXIII. Germanvs De Ganay, Clarissimo Viro Ioanni Trithemio abbati
Spanhemensi, nostræ tempestatis splendori, Salutem.

urn:nbn:de:0128-1-17336

Vae autem Priori nostro tam bene
erit progressus, ad quam introitus
non vulerit, ego clementissimi principis
non fauere. Amator est enim omnium
semper munificus, cuius virtute
timere qui dixit: *Nihil condilam, quod
quousque; temerarius aut potestatem
um tempore deliberemus. Omnia enim
ortitudine superari nequeunt, tempore*

utare

m.

ime dixit:

a.

unturq.

ndit.

na.

quis ego vt contradicam? aut quoniam
sum ipse, Dominus Iesus nomine, & non
que peccatis, & amore regni coelestis,
orem sponte dimittere, sed ex
i. In iuriis & contumeliis non minus
in eius retere querere caput, malum
ascitare vindictam. Est Deus in con-
abito vindicabit. Omnia enim in hoc

IOHANNIS TRITHEMII.

XXXIII.

471

GERMANVS DE GANAY, CLARISSIMO VIRO IOANNI TRITHEMIO
abbati Spanhemensi, nostrae tempestatis splendore, Salutem.

NON potest abscondi, dignissime vir, solare iubar, cum nostrum percurrit hemisphae-
rium, neque humanis subtrahi obtutibus, sed fulgidissima suae lucis spicula, in omnium
diffundit oculos, eosque rapit in suae claritatis admirationem. Ita quoque lucidissimus tuae
doctrinae fulgor haud quaquam delitescere potest, sed in omnes quantolibet locorum in-
terstitio semotos sui luminis emittit radium. Hinc apud externos tuum nomen habetur ce-
lebratissimum, mirisque effertur praconij, qui singularis doctrinae tuae fama exciti, nihil ar-
dentius optant, quam insignis scientiae tuae radio illustrari. Et ipse quoque tuae humanitatis fi-
ducia fretus, has ad te literas dare non sum veritus, quibus & tuae dignitati congratularer, &
meum tibi desiderium explicarem. Incidit in manus meas epistola à te profecta ad quendam
Ioannem Steinenmoelen, quem in ipso salutationis exordio, post tui nominis expressionem,
virum desideriorum in sacris nuncupas. Ea sane raram & admirabilem continet philoso-
phiam, tum de numeris, tum de elementis, adeo tamen aenigmatibus obuelatam, & archa-
nis obstruam verbis, vt eius nullo modo mihi peruia sit intelligentia, meique longe excedat
animi crustum. Si itaque apud te aliqua illius esset interpretatio, quam mihi communica-
re non abnueres, nihil ipse libentius legere velim. Coniectat enim animus dignam admodum
& altam verbis illis subesse sententiam, & ex tua itidem officina alia prodijisse opera, quae
consuetum excedant philosophandi modum, & secretam contineant sacratamque scien-
tiam. Illa si tuo praesidio assequer, Attalici opibus & diuitijs Crecsi optabiliora contin-
gerent. Quae mihi obsecro tui nominis cultori observantissimo impartiri non recuses. Ca-
rolus noster Bouillus, qui superioribus annis cum per Germaniam iter ageret, tuam excel-
lentiam inuisere venit, frequentem tui apud me fecit mentionem, meque totum, vt verum
fatear, adiecit tuarum virtutum observatorem admiratoremque fieri. Demum harum la-
torum praestantia notus & amicus magister Narciscus, maiora animi nostri vota, quae bre-
uibis literis haud facile complecti possem, latius explanabit. Vale nostri seculi decus & v-
nicum doctrinae specimen. Ex Parisio 3. Calend. Augusti. anno M.D.V.

30

XXXIV.

IOAN. TRITHE. AB. SPANHEMEN. GERMANO DE
Ganay viro doctissimo, salutem.

VENIT ad nos Neometim* orator tuus magister Narciscus quintadecima die mensis
Augusti literas perferens tuas, simul & grata munuscula, quem detinuius apud nos
diebus ferme duodecim, ne frustra tantum iter assumpsisse videretur. Magna sunt enim
quae per eum nobis significasti, nec erat nostrae facultatis illi sine matura deliberatione da-
re responsum. Mentem tuam eius relatione ad plenum intelleximus, & quantum nobis
iam licuit, opera dedimus, vt tuo te non frustratum desiderio intelligeres. In omnibus autem
tibi satisfacere hac vice potuimus minime, propterea quod à prima die mensis Aprilis huius anni
in nostro non fuerimus monasterio, cuius rei causas tibi referendas ipsi Narcisco ad per-
fectum commisimus. Ad intelligentiam epistolae nostrae quod Ioanni Steinenmoel anno priore
scripsimus, Narcisco introitu dedimus aliqualem, à quo rerum intelliges fundamentum ar-
chanarum, quarum cognitione laboras: Ad vnitatem reducere omnino est ternarius, si mens
harum rerum velit intellectum consequi perfectum. Vnarius enim non est numerus, & ex ipso
numerus omnis confurgit. Reiciatur binarius, & ternarius ad vnitatem conuertibilis erit.
Verum o Germane, vt Hermes inquit, sine mediatio certum, & vnitatis cognatione verifi-
simum. Non omnium capax Narciscus. Quod est superius est sicut quod est inferius, & quod est
inferius, est sicut quod est superius, quia solis vnitatibus constat omnis numerus, ad per-
petranda miracula vnus rei multa. Nonne res omnes ab vna re fluunt bonitate vnus, &
quicquid vnitati coniungitur, non potest esse diuersum, sed fructificat simplicitate & a-
pratione vnus. Quid ex vnitatem nascitur? Nonne ternarius? Accipe. Vnarius est simplex,
binarius compositus, ternarius vero ad vnitatis reducitur simplicitatem. Non sum
Trithemius mentis triplicis, sed in vna mente numero gaudens ternario, qui vere parit
mirabilem foetum. Pater eius sol, mater vero luna. Portauit semen in vtero ventus, terra
nutriuit. Pater omnis perfectionis totius mundi hic est. Virtus eius integra & immensa. Si
versum fuerit in terram, separabis terram ab igne, spissum à subtili, & ternarius iam sibi red-
ditus cū ingenio & suauitate magna à terra conscendet in coelum, iterumque virtute &

Rr 2